

"HVAÆ – KU' I IK' LIGE FLYT – JERES KANO!"

En røverhistorie fra dengang bådene var af træ, årerne af kulfiber og mændene af stål

Dag 1: Århus – Ashoved

En tidlig morgen mødtes fem friske fyre på Fiskerivej i byen ved åen. Denne dag gik den danske sommer tilbage i sin normale gænge - efter en kort smutter omkring tropisk varme. Fyrene samledes for at gøre turen rundt om Fyn i et fartøj de troede var en robåd. Til dette formål havde de fået fat i det gode skib Mjølner og udstyret hende med fire af de bedste årer menneskeheden havde kendt – de fleste af dem blå, men en enkelt farisæer var cremegrå.

Da de mødtes havde de medbragt mange nødvendige ting samt få ting, der ville gøre turen mere behagelig. På trods af, at bagagen var sparsommeligt udvalgt tog det dog et par timer at få den passet ned Møljners dertil indrettede rum. Ved 10 tiden stævnede de glade & spændte ud af havnen med kurs sydover. Vinden, der på dette tidspunkt, kom fra vest, voldte ikke nævneværdige kvaler.

Der blev roet til et godt tidspunkt over middag inden det blev besluttet at indtage frokost i Hov. Desværre havde mange store skibe allerede fyldt havnen så godt op, at de fem måtte ligge for svaj uden for havnen – fastbundet til en ankerbøje.

Fordi de havde brugt lang tid til at forberede deres indkøb, var den første frokost udsøgt og blev nydt med stor

velbehag. Det var på dette tidspunkt at, der stiftedes bekendtskab med et stk. legendarisk sønderjysk kaffefløde, som en af de friske fyre havde medbragt – sarte kaninmaver kan nemlig ikke tåle kaffen sort.

Efter frokost gik turen via bølger ved Gyllingenæs (hvad ellers?!) og iskiosken i Snaptun til As Hoved, hvor de fem dygtige unge mænd opbyggede en hyggelig lejr, der til fulde opfyldte deres behov for et logi for natten.

De fem var: Stefan, Mads, Søren, Torben og Claus.

Dag 2: Ashoved - Bogense

Spændte på vindretningen og i håb om at vinden fra sydvest havde lagt sig i nattens løb ringede vækkeuret kl. fem, men da der var vind, valgte vi at restituere to timer mere. Med havregrød i maverne og sort kaffe i årerne (igen, minus kaninen, som havde fortyndet sin kaffe med fløde) pakkede vi sammen og

Åren langs ved Ashoved
drog atter videre for i første omgang at krydse Vejle Fjord. Inden da måtte vi

omkring Juelsminde for at tanke op. Mens Stefan, Søren og Claus hentede vand og ordnede den tungere del af morgentoiletten blev Mads og Torben ved båden og nød solen – lige til en kaptajn Haddock-lignende stemme brovtende råbte: "Hvaaa, ku' i ik' tage å flyt´ Jeres kano?" Fortørnede og temmelig stødte på Mjølners vegne blev der råbt tilbage, at vi var på vej af sted, men vi skulle først have fat i vores pagajer, så hans "fuldrigger" kunne anløbe kajen. Tilbagevendte med tømte tarme og fyldte vandflasker roede vi nu ind i Vejle Fjord i strid modvind og –sø. På sydsiden nød vi en kort pause for træsejl før Trældenæs skulle rundes og vi fik Fredericia i sigte. 4/5 af besætningen begyndte at døje med sure opstød, måske som et resultat af de astronomiske kvantiteter mayonnaise i tunsandwichene, men nok endnu mere p.g.a. den tjæresorte kaffe som blev indtaget med masser af saltvand.

Med en stærk lugt af salpeter fra gødningsfabrikken og med Fredericia i sigte nærmede vi os Frederica Roklub, hvorfra vi krydsede over til Fyn. Her proklamerede styrmand Søren, at det først var her turen startede – indtil nu havde det blot været opvarmning. Godt udmattede efter modvinden besluttede vi os for at spise frokost her på de første kilometer af den egentlige tur mens vi sad for træsejl (ja egentlig var det jo "kulfibersejl" – men det lyder ikke særlig godt). Stefan syntes ikke, at 3'ersædet kørte ordentligt, så siddende i bunden af båden, valgte han at tømme en dåse makrel i olie ud over sædet, som han nok så frejdigt afleverede til næste mand, da vi skiftede efter endt frokost. Til trods

for makrel på sæder og årer, sure Pumasko og ditto opstød fløj vi gennem Båring Vig med kurs mod Bogense.

Vi nåede Bogense kl. 18.30 og menuen stod på svensk pølseret og nye kartofler, men cayennepeberen sved kraftigt i munden på '99-kaninerne. Okay – den var stærk, "men kaffefløde og cayennepeber skal der jo til" (Citat '00 – kaninen...)

Dag 3: Bogense - Kerteminde

Var igen oppe og kigge på vejret kl. 5, men da vinden var dårlig, valgte vi at sove til kl. 7. Var i båden kl. 9 og roede

Stilhed efter storm

mod Æbelø. Vi strøg af sted, men den kraftige med-sø gjorde tjansen ved roret til lidt af en prøvelse. Med store bølger rullende ind bagfra, gik roret ind imellem fri, og søen begyndte så småt at kærtegne 2'eres behårede inderlår. Med en del vand i båden besluttede vi os for så hurtigt som muligt at komme i bølgelæ bag lavvandsområdet nord for Æbelø. Det betød en temmelig våd omgang gennem brækkende bølger, og da vi nåede blikvand bag Æbelø, var det med ni bord vand i båden. Netop som vi begyndte at slappe af og klappe hinanden på skuldrene, gled vi hen over en stor hvid sten, der dukkede op af dybet som en anden Moby Dick og endnu en gang var pulsen oppe at ringe.

Nogle øste, mens andre hvilede, spiste chokolade og drak kaffe (denne gang uden kaffefløde, som et eller andet skadefro bæst havde "glemt" i Bogense) til den store guldmedalje. Just oven på oplevelsen rundt om Æbelø frygtede vi nu at runde Fyns Hoved i dette vejr: sydvestenvind med vindstød op mod orkanstryke. På vej mod indsejlingen til

tårne sig op og vinden tiltog yderligere. Vi ringede til Odense Roklub, som ind imellem får fragtet både over fra Bregnør til Munkebo, med henblik på at hyre en drosche. Vi fik nummeret på en vognmand og roede ind i fjorden, som vi krydsede i stærke interferensbølger. Som aftalt kom vognmanden til Bregnør (det mest øde og gudsforladte sted i Danmark, hvor det altid blæser 3 m/s mere end alle andre steder), og vi fik Mjølner på traileren og bagagen i vognen. Lidt slukørede over at benytte landtransport på vores Fyn Rundt-projekt begav vi os nu mod Kerteminde. Eneste opløftende moment var, at traileren var det eneste rigtige at gøre under de givne meteorologiske forhold.

Med ankomst til Kerteminde kl. 17 var der nu tid til hygge og afslapning. Vi gik på indkøb, og nu skulle det være slut med sure opstød: natron og rødvin skal der til! Efter indkøbene gik vi gennem Kertemindes stemningsfyldte gader, og nu skulle turens første gammeldaws nydes. Tilbage i roklubbens bodegamøblerede lokaler indtog vi

Odense Fjord begyndte tordenskyerne at

Udskiftning af svirvel ved Nyborg

aftensmaden, og godt udmattede som vi var, skabte to flasker rødvin hurtigt en god stemning, mens den lokale helt – Otto – betragtede os fra sin plads på væggen.

Dag 4: Kerteminde - Svendborg

Dag 4 skulle ifølge planen og den erfarne turdeltager Torben byde på flere seværdigheder. Forventningerne til både Nyborg Strand og Storebæltsbroen (hvad drikker Møller under Vestbroen?) var godt skruet i vejret. Der var dog lige et lille problem. Vinden havde ikke lagt sig men havde holdt sig i vest, så man kunne krybe langs kysten – i hvert fald ned til Knudshoved. Vi drog af sted med det mål at se Nyborg Strand og checke overnatningsmulighederne ud i den gamle færgehavn.

Turen derned gik fint – når man lige ser bort fra den havelåge der måtte udskiftes, de tunge skyer over den fine Nyborg Strand (hvor de eneste badegæster var to lidet sireneagtige pensionister på vildspor – der til stor skuffelse for roerne ikke reagerede på muntre tilråb) og at hr. Møller kun drikker "...r". Efter en pause i Knudshoved, vendte vejrlykken. Den kraftige vestlige vind aftog og vi beslutte at fortsætte sydover mod Svendborg. Humøret var - trods manglende badenymfer og dårlig akustik - højt.

Da vi kom til Lundeberg tvang tomme maver og sorte skyer os ind. En fuld havn betød dog, at vi måtte lægge til ved den nærliggende badebro. Tillægningen forløb uden problemer, men da det værdifulde skorpeskrin skulle i land viste Mads de andre hvor dygtig han er til at lave rullefald: fra en position omkring 1'er sædet lykkedes det ham at skabe så meget ubalance i båden at den eneste måde at stabilisere den på var at kaste sig selv i det ½ meter dybe vand. Missionen lykkedes: Søren, der var den eneste anden person i Mjølner på tidspunktet, blev reddet fra det våde element. Mads' formidable stunt formåede endvidere at skabe stor jubel hos de andre og de besøgende i det

nærliggende omrejsende tivoli. Efter tørt tøj og varm suppe var Mads ligeledes i stand til at se det utrolige (komiske!) i sin bedrift.

Med fyldte maver begav vi os ned mod Svendborg, hvor vi efter et par timers malerisk nattesejlads i skæret fra morild, måneskin og lyndrama over Sjælland kunne kaste os i Svendborg Roklubs dejlige (og tørre!) køjer.

Dag 5: Svendborg - Skarø

Så er det så min tur til at udfylde dagbogen, som mere eller mindre har udviklet sig til en i-forgårsbog . Nåh, jeg stod forholdsvis tidligt op (04.45), den sene ankomst natten før (03.45) taget i betragtning. Da de andre så ud til at svæve et sted mellem koma og kapel, besluttede jeg mig for i min ensomhed at opsøge den opvågnende by uden at vide, hvor langt der egentlig er derind. Jeg fandt indtil flere bagerier, men da de åbenbart sover længe på Sydfyn lod jeg mig inspirere af vores super-A-menneske af en formand og tog et kig på kirken. Den er - med en god jysk underdrivelse - såmænd ganske nydelig. Inspireret af de højere magter, og med en lille bøn om bedre vejr forlod jeg kirken igen og vendte snuden mod roklubben medbringende håndværkere, grovgnavere og yoghurt-kulturer for at genoplive min døende mave. Klokkeren var nu 10, og det blæste lystigt fra sydvest. En flok morgenroere sagde syd-sydvest og 9-10 m/s. "Men I må regne med at det er lidt mere hidsigt ud gennem sundet," kom det lakonisk fra styrmanden.

Efter sen morgenmad begyndte vi ikke videre entusiastiske at pakke båden. Humøret steg dog et par grader, da vi hørte fra nogle gæster, at Fyn Rundt i robåd (2'ere), arrangeret af Middelfart Roklub, var gået i gang med kun to både, og de var tilsyneladende strandet på Knudshoved ved Nyborg. Ikke videre pænt af os, men det gav moralen et par takker i den rigtige retning, at vi ikke var de eneste med problemer – faktisk havde vi indtil nu kun mødt én anden robåd på

vandet, nemlig en Århusbåd ved Bogense.

Dag 6: Skarø - Fredericia

Det er vel. Der må tisses!

Endelig kom vi afsted. Vinden var imod os ligesom strømmen, og efter 4 skift kunne vi stadig se roklubben. Vi lå langs Tåsingesiden og ved Iholm måtte vi i vandet for at trække båden af frygt for at gå på grund. Jeg vil tro, at dette træk var dagens indtil da hurtigste 100 meter. Vi slap omsider Tåsinge og fik nu kam til vores våde hår over mod Skarø. Her besluttede vi os for at gå ind og overnatte i Svendborg Roklubs (knald)hytte. Efter en god (gå)tur ud på den nordlige pynt for at se, om havet havde skabt en passage, spiste vi aftensmad i stearinlysets skær og gik tidligt til køjs. Gudskelov er Skarø (tak til Leif & Co.) indenfor Tele Espanias dækning...

Vi havde aftalt at stå op kl. 3 og være afsted kl. 5, da vejrudsigten lød på aftagende vind i løbet af natten. Claus havde pga. tiltagende tinnitus valgt at tilbringe natten i eget selskab.

Op kl. 3 til en aftaget vind! Hurtig morgenmad og så i gang med at pakke. Kl. 4.45 var vi på vandet, som så ganske indbydende ud. Humøret var godt om end lidt søvnigt gabende og en frisk morgensang vækkede et par forundrede sejlere for anker. Vinden var dog stadig kraftig nok til at drille os og give en lejlighedsvis våd hilsen. Nu sprang vi fra ø til ø, fra bølgelæ til bølgelæ og kæmpede os efterhånden gennem Det sydfynske Øhav. Inden Lyø virkede det som om vinden var aftagende, og efter en god lang pause i ly af Lyø rundede vi nordspidsen og stævnede ud i – blikvand!! Fantastisk! Okay, det var ikke helt blik, men efter hvordan turen indtil nu havde formet sig, så var disse rolige dønninger fra Als lig blikvand. Mens vi lå i læ af Læø var en del sejlere stævnet ud af havnen og en trimaran med humoristisk sans (sejlede under schweizisk flag) råbte: "Vil I ha' et tov!" – vi takkede pænt nej... Vi begyndte nu at indhente den ene sejler efter den anden, kadencen og pulsen gik op og det samme gjorde temperaturen. For første gang indbød vejret til roning i bar tank, og

inden længe blev hatte og t-shirts dyppet i vandet og bundet op om hovedet.

Vi spurtede forbi Horneland og næste etape hed Helnæs. Indhyllet i varmedis kunne vi se trimaranen foran os, åh kunne vi blot nå op på siden af den og spørge om han ville have et tov, men han må have frygtet denne reaktion, for da vi nåede Helnæs og helt klart havde hentet voldsomt på ham, startede han motoren. Men måske var det meget godt, for sikringerne var ved at springe flere steder i båden. Under frokosten blev en indtil da temmelig flyvsk plan om at ro til Fredericia samme dag/aften mere kødelig, og det samme gjorde vores baller. De fik dog et velfortjent hvil i Assens, som vi anduvede kl. 14. Efter en kæmpeis (bestil seks kugler, betal for tre!), og en tiltrængt lur, spiste vi tidlig aftensmad og roede med en jævn søndenvind i ryggen videre mod Fredericia. Mandskabet begyndte at klage mere & mere over polstringen af sæderne og mange nye teorier og teknikker så dagens lys: dobbelpude, trippelpude, quadruppelpude, skiftevis pude og råt træ, skiftevis pude og råt kød, lejlighedsvis baleskift, o.m.a.

Vi begav os ind i Lillebælt temmelig trætte, men fik ny gejst, da det så ud til, at strømmen var nordgående. Skærbækværket skabte en dejlig hjemlig association til Studstrups skorstene og Fænø og dens kalv forsvandt bag os. Her besluttede Snævringen sig imidlertid for at drille os, og pludselig lå vi og kæmpede med modstrømmen. Det var ikke just det, vi havde behov for på dette tidspunkt, men vi måtte bare bide tænderne sammen og kæmpe os op til roklubben. Der tog Morten kanin imod os kl. 23. Vi havde ikke kunnet få fat i formanden, men Morten havde gæstfrit slået portene op for os, og beredvilligt brugt sin lørdag aften på at komme ned og lukke os ind i klubben. Der var en let generende østenvind, da vi lagde til, og efter en lang dag, var der ikke så meget overskud tilbage, så da bådvoغن brød sammen under superkanoen Mjølner og vi måtte have den tilbage i vandet, forsvandt det sidste gode humør. Jeg har

stadig dårlig samvittighed over, at jeg ikke fik sagt ordentlig tak til Morten kanin, men Torben og Mads har forsikret mig om, at de fik sagt tak for hjælpen fra os alle sammen, så det er nok i orden. Efter at have roet 12 km dagen før havde vi nu indhentet lidt af det forsømte, men det havde været en lang dag, så efter en irsk kaffe var vi grydeklare. Over & out.

Dag 7: Fredericia - Ashoved

Kredsen er sluttet! - Nu er det bare hjemover mod det (kolde?) nord. Afroning er begyndt. Efter en god nat på langs og en formidabel morgenmad (Sørens brevueinstinkt havde endnu en gang lokaliseret en bager), og et par timers tullen rundt i Fredericia Roklub, stævnedes de fem friske fyre hjemover. De stive fingre og ømme bage blev roet til, og Vejle Fjord blev krydset i rekordtempo – det samme gjaldt Bjørnsknude og et larmende Tivoli på Juelsminde Havn. Forundret over den smukke natur på Ashoved slog vi endnu engang lejr her, tændte bål og indtog Sørens paprikagryde i selskab med skovflåter og tanglopper.

Dag 8: Ashoved - Århus

Forholdsvis tidligt op! En langtursmorgen efter alle kunstens regler: flot solopgang, stor morgenmad, badetur med marsvin + unge, tid til tant & fjas og i højt humør begav vi os ud på sidste etape. Efter en kort vandopfyldning i Snaptun gik turen via en rolig Horsens Fjord og blikstille Gyllingnæs (!) mod Hou. Her blev der spist en god "fiskefrokost" og med den i maven gik turen mod smilets by – og rent tøj! Vel roet!

Søren Agergaard